

FORESPØRGSEL OM VEJAFVANDINGSANLÆG

Kommunen har i brev af 1. oktober 2012 stillet en række spørgsmål om varetagelse af vejafvandingsanlæg.

Forespørgslen er sendt til Naturstyrelsen og Vejdirektoratet.

Vores udtalelse

Indledningsvis vil vi gerne oplyse, at Vejdirektoratet både afgiver generelle udtalelser om fortolkningen af vejlovgivningens¹ bestemmelser og afgør konkrete klager truffet af kommunerne efter disse bestemmelser.

Vi kan kun påtage os at besvare spørgsmål på grundlag af den lovgivning, vi administrerer, det vil her sige vejlovgivningen.

Ad jeres spm. 1, 2, 3, 4 og 7

For så vidt angår kommuneveje, skal kommunen holde sine veje i den stand, som trafikens art og størrelse kræver, herunder sørge for tilstrækkelig vejafvandning. Kommunen bestemmer, hvilke arbejder der skal udføres på kommunens veje, og den afholder udgifterne hertil, medmindre andet er bestemt. Det fremgår af vejlovens² § 10, stk. 1 og 2.

Vedligeholdelsen af en privat fællesvej i by og bymæssigt område, herunder vedligeholdelse og istandsættelse af vejens udstyr, påhviler ejerne af de ejendomme, der grænser til vejen, og som har vejret. Det fremgår af privatvejslovens³ § 44.

Begrebet vejudstyr er ikke defineret i en bestemmelse i vejlovgivningen. Vi mener, at begrebet dækker over det udstyr, som varetager en del af vejens drift.

Vejafvandingsanlæg til bortledning af vand fra vejen er efter vores opfattelse en del af vejens udstyr. Det er således en naturlig del af vedligeholdelsen af vejen, at overfladevand fra vejen bortledes på en måde, så trafikanterne kan færdes sikkert på vejen.

Hvis der er tale om, at vandet er til skade for vejen, er det således vejlovgivningens bestemmelser, der finder anvendelse.

Ejerskabet af en ledning er ikke reguleret i vejlovgivningen. Ejeren af en ledning vil muligvis være den, der har betalt for anlægget af ledningen.

Spørgsmålet om ejerskab af vejudstyr, herunder vejafvandingsudstyret er uden betydning for betalingen for istandsættelse eller vedligeholdelse af dette for så vidt angår private fællesveje i byer og bymæssige områder.

¹ Vejloven, vejbidragsloven, privatvejsloven og vintervedligeholdelses- og renholdelsesloven

² Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1048 af 3. november 2011

³ Lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje, som ændret ved Lov nr. 379 af 2. maj 2011

Vejlovens § 10 stammer fra en tid, hvor det var hovedreglen, at vejens ejer (vejbestyrelsen/kommunalbestyrelsen) også var ejer af vejens udstyr, herunder vejafvandingsystemet. Samtidig var det sædvanligt i mange kommuner, at vand- og kloakforsyningen var en del af den kommunale forvaltning.

Dette er muligvis forklaringen på, at vejloven ikke forholder sig til, hvem der skal eje vejens udstyr. Vejloven er således ikke til hinder for, at vejafvandingsystemet ejes og driftes af tredjemand. Vejloven fastslår blot, at vejbestyrelsen bestemmer, om at der skal være vejafvandning på vejen, og hvordan det skal ske.

Det afhænger i øvrigt af den konkrete aftale, hvor stor en del af vejafvandingsanlægget kommunen konkret overdrager til tredjemand. F.eks. om overdragelsen omfatter afvandingsbrønd og stikledning.

Spm. 8

Kommunen kan i medfør af vejlovgivningen stille saglige vilkår for tømning af vejriste af hensyn til vejens stand.

Om der kan stilles vilkår i henhold til miljølovgivningen for så vidt angår tømning af vejriste, kan vi ikke udtale os om.

Spm. 9

Det er som nævnt ejerne af de ejendomme, der grænser til vejen, og som har vejret, der skal stå for vedligeholdelsen af private fællesveje herunder vejafvandingsanlæg.

Hvis der i vejen er overflødiggjorte ledninger, kan kommunen kræve disse fjernet af ledningsejeren.

Spm. 5, 6 og 10

Det ligger uden for vores område at svare på disse spørgsmål.

